

PROSINEC

SETKÁVÁNÍ

BRNO I

BRNO II

4. 12. Druhá neděle adventní

8:30 BK Olga Tydlitátová	9:00 BD Jaroslav Vitek
10:00 CK Olga Tydlitátová	10:00 Kuř Jiř Malý VP
13:45 Rch Olga Tydlitátová	13:45 Tiš Jaroslav Vitek
19:30 CK Štěpán Hájek	

nešpory

11. 12. Třetí neděle adventní

8:30 BK Jiř Gruber	9:00 BD Jaroslav Vitek
10:00 CK Jiř Gruber	9:45 Tiš Jiř Malý

18. 12. Čtvrtá neděle adventní

10:00 BK Olga Tydlitátová	9:00 BD Jaroslav Vitek
<i>dětská vánoční slavnost</i>	
13:45 Rch Jiř Gruber	

24. 12. Štědrý večer

15:00 BK Jiř Gruber	15:00 BD Jiř Malý
<i>Cantate Domino</i>	
23:00 CK Jana Křížová	

25. 12. Boží hod vánoční

8:30 BK Olga Tydlitátová, VP	9:00 BD Jaroslav Vitek VP
10:00 CK Olga Tydlitátová, VP	<i>Cantate Domino</i>
	10:00 Kuř Jiř Malý VP
	13:45 Tiš Jiř Malý VP

26. 12. Štěpán

společně s Brno II

9:00 Rch Jiř Gruber, VP

9:00 BD Jan Pokorný

31. 12. Silvestr

17:00 CK Jiř Gruber

17:00 BD Jaroslav Vitek

LEGENDA

BK Betlémský kostel

CK Cervený kostel

Rch Rychmanov

BD Blahoslavův dům

Kuř Kuřim

Tiš Tišnov

ročník VII. prosinec 2005 číslo 10
BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

slovo úvodní

Advent - ochrana proti nachlazení

To stálo před nějakou dobou na obálce jakéhosi časopisu. Dva nesouvisající titulky, jejichž spojením vznikl tenhle vpravdě komický – a autory nejspíše zcela nezamýšlený - slogan. Nejprve jsem si říkal, že větší pitomost snad již ani nelze vymyslet. Až později jsem pochopil jeho duchovní hloubku. A právě pro křesťany mohou myslím být takové reklamní slogany velice inspirující a současně varující. Mnohdy totiž bývají výstižným obrazem nejrozmanitější spoutanosti a nesvobody. Jsou tak stálou výstrahou před možným otroctvím, které je člověku ustavičně nabízeno.

Ovšem v případě této „reklamy“ na Advent je tomu právě naopak. Jedná se spíše o burcující výzvu, abychom duchovně nedřímali, nenechali se ve víře ukolébat, ve svém žití neustrnuli na místě a tím pádem neprochladli a nemarodili. Vždyť právě každoroční adventní doba je nám vhodnou a vítanou příležitostí k probuzení, občerstvení, větší otevřenosti i obnově našeho očekávání. Neboť zvláště očekávání je oním nejsilnějším důrazem tohoto předvánočního období. Očekávání něčeho nového a dobrého, co má teprve přijít a jež v naší společnosti tolik schází.

Je myslím už poněkud zbytečné psát o všem tom konzumním charakteru, horečném nakupování, enormním utrácení a nepřetržitým vyhrávání koled, které se vždy znovu děje v tento čas. Musíme to zkrátka vydržet a nenechat se tím znechutit. Co když je právě to pro mnohé jediný způsob, jak se pokusit uspokojit onu věčnou touhu po něčem novém a naplňujícím, jež stále nepřichází? Pak je vždy nutné pokusit se alespoň něčím zaplnit tuto vzniklou prázdnotu a případné zklamání. Smutné je jediné to, že zkrátka nic z pozemských skutečností nedokáže trvale upokojit a nasycit duši člověka, ať se o to snaží sebevíc. K tomuto poznání ovšem musí každý postupně dojít nějak sám.

A tady máme my křesťané velkou výhodu i zodpovědnost. Výhodu jistě v tom, že můžeme a smíme očekávat naplnění dobré budoucnosti. Neboť ta patří výhradně Pánu Bohu. Taková smělá důvěra se zakládá na skutečnosti příchodu a narození Božího Syna, které si o Vánocích připomínáme. Ale je málo platné o jeho narození vědět, dokud je nepřijmu osobně za své a dokud se Boží Syn nenarodí i ve mně. To je živoucí zpřítomnění události spásy, která se již pro nás stala, a předjímkou toho, co k nám teprve přichází. A my přece očekáváme toho, který již přišel a slíbil, že se pro nás vrátí.

Pokud dokážeme z této spasitelné skutečnosti žít a zakoušet z ní pocházející radost, přinášet Boží pokoj do všeho toho vánočního mumraje a neklidného zmatku, pak to bude nejlepší svědectvím i pomocí pro naše okolí. Svědectvím, že stále ještě lze mít důvěru v dobrou budoucnost a očekávat skutečnosti nové, příznivé i překvapující. Proto je adventní doba svojí výzvou a významem opravdu účinným lékem proti našemu případnému a nežádoucímu nachlazení.

Jiří Malý

přečetli jsme

Škodovky a církev

Je celkem známé, že pověst českých Škodovek prošla v Británii za posledních 10 let obrovskou proměnou. Boleslavská auta za to zčásti vděčí skvělé propagaci, na které se podílela i místní agentura Fallon. Její kampaň z roku 2000 mimo jiné stavěla na ironických sloganech typu „Takhle dobré auto přece nemůže být škodovka.“ Od té doby se důraz kampaně o něco posunul. V poslední britské televizní reklamě na škodovky například metá hvězdy a přemety absurdně obézní gymnasta. Až na konec se objeví Octavie 4x4 a zazní slogan „Velká a zároveň obratná. To se často nevidí.“

Spousta Britů dnes bere škodovky za německá, ne za česká auta. Naprosto zvrátit představy o levných autech z Východu, bojovat proti lavině vtipů byl v každém případě pro kreativce z Fallonu skoro nad lidský úkol. Jejich poslední zakázka je ale možná ještě obtížnější. Agentura má pomoci změnit image anglikánské církve, zvrátit sekularizaci Británie a nalákat věřící zpátky do kostelů. Už jen představa, že církev spolupracuje s reklamní agenturou, zavání pro našince svatokrádeží. Ještě zajímavější je kampaň sama, která jde na věc od lesa. Je postavena na heslu „Církev, součást moderního života“ a zdůrazňuje praktickou roli církve v životě lidí. Na jednoduchých černobílých plakátech tak stojí například heslo: „Církev. Nabízí hodiny džuda, bazar starožitností, dětské kroužky, hodiny baletu, školní diskotéky, lekce aranžování květin, ochotnické divadlo. Jo, a taky víru.“ Další plakáty tvrdí, že „Více lidí tancuje v kostelech než v tanečních sálech.“

Zajímavé je, že agentura reklamu původně vytvářela tak trochu „do šuplíku“, přesněji řečeno pro jeden televizní dokument, který zkoumal, zda si kreativci poradí i s takhle náročným úkolem. Plakáty se ale tak zalíbily vedení církve, že se vedení Fallonu rozhodlo dát jí celou kampaň zadarmo.

Anglikánští biskupové si pochvalovali, že plakáty konečně mají ten správný tón. Není to totiž poprvé, co se církev v Británii pokusila prosadit pomocí reklamy. Předchozí kampaně prý ale byly zbytečně provokativní nebo se snažily být křečovitě moderní. Před pár lety se třeba jedna kampaň snažila nalákat do kostelů mladé lidi. „Piercing? Ježíšovi ho udělali už před 2000 lety,“ hlásal jeden slogan. Není divu, že kampaň věřící spíš odrazovala a i sami církevní představitelé ji nakonec označili za rouhavou. Kdo ví, jak by podobná kampaň dopadla v Česku.

Radek Honzák, Lidové noviny 9. září 2005, vybral Jiří Gruber

Věčné otázky

"Já nejsem tak učený jako vy. Můj děd Efraim, který mne vedl za ruku, kdykoli jsem s ním někam šel, a učil mne všemu, co sám věděl, byl taky jen prostý člověk. I on věděl, že bude vždycky víc toho, co nevíme, než toho, co víme, a také tomu mne učil. Ale i tomu, že je důležitější vědět, kdy tvůj soused potřebuje pomoc, než rozumět všemu, co s námi Pán Bůh zamýšlí. Třeba toho měl právě trochu moc a nezbyl mu čas na starou vdovu Pinkasovou v ulici za rohem, anebo na chvíli zapomněl na chudáka beznohého Leviho. Tak zaskoč na chvíli ty a pomoz, jak můžeš. To ti Pán Bůh jistě nebude mít za zlé. Takhle viděl věci můj děda Efraim blahé paměti a já myslím, že měl pravdu."

Viktor Fischl: Dvorní šašci; vybrala Hana Dvořáková

Vzdělanost je víc než bohatství

Vzdělanost v Tóře (Tóra - doslova vodítka, návod, učení – tradiční označení Pěti knih Mojžíšových neboli první části hebrejské Bible. Pozn. EŠ) stojí z podstaty věci výše nežli bohatství. Povinnost vzdělání je součástí judaismu od samého počátku, tedy něco přes tři tisíce let. Povinnost vzdělávat lid byla svěřena Levitům, ale v rámci každé rodiny především otcům. Od prvního století před křesťanským letopočtem však již byly školy přístupné všem mladým mužům, kteří chtěli studovat, a od prvního století tohoto letopočtu byla zavedena povinná školní docházka pro děti. V Čechách s tím před třicetiletou válkou začínali čeští bratři, po nich se o rozvoj katolického školství zasloužili jezuité, ale povinnou školní docházku zavedla až Marie Terezie v padesátých letech 18. století, tedy až 1650 let poté, co se Židé rozhodli vymýtit analfabetismus v rámci svého společenství.

Vzdělání v Tóře je jako plavání v moři. Můžete se učit celý život, a přesto se naučíte jen trošku z toho, co vás obklopuje.

Karol Efraim Sidon: 7 slov, vydalo nakladatelství Dokořán 2004.
vybrala Eva Šimková

Podprahová sdělení

Kniha Daniela Růžičky se jmenuje jednoduše – „Major Zeman, propaganda nebo krimi?“, Čím více se vzdalujeme od zhroucení totalitního režimu, tím je česká společnost shovívavější, míní autor. „Střední a starší generace diváků po letech odmítání vzala seriál na milost jako již neškodné televizní dílo a mladí jej zase považují za „skvělou“ retrozábavu. Dokonce seriál označují za kultovní, na internetu o něm vedou „zasvěcené diskuse a zakládají jeho fankluby.“

Pravda je ovšem taková, že seriál vznikl z potřeby posílit koncem 60. let silně pošramocenou pověst komunistických bezpečnostních složek a to, jak vznikal, dokládá způsob zasahování tehdejšího ministerstva vnitra do umělecké tvorby a ukazuje styl komunistické propagandy.

Po všem, co Daniel Růžička o vzniku jednotlivých dílů prostudoval, tvrdí, že seriál přesně splnil očekávání těch, kteří jej vymysleli: „Na internetu jsou dnes stránky věnované seriálu, citují se tam dialogy, z diskusí vyplývá, že si diváci sice uvědomují, jak je ten seriál poplatný době, ale pak je na těch chatech vidět, že ještě dnes reagují přesně tak, jak si tehdy přáli komunisté z vnitra. Seriál je napsaný rafinovaně, obsahuje podprahová sdělení: četníci z dob první republiky museli být nahrazeni, protože bili komunisty, církev udávala a spolupracovala s gestapem a šlo jí jen o peníze - to tam všechno je, lidi stržení dějem nepřemýšlejí a v podvědomí si odnášejí negativní pocit, který jim byl vložen. Vlastně díky tomu seriálu se děti nadále dívají na historii pokřiveně. Všechny reálie jsou komunistické a vztahy idylické – Zeman prožívá šťastné období, vyšetřovatelé nikdy nikoho nemlátí, jsou dobrosrdeční, leží jim na srdci dobro vyšetřovaných... V tom je seriál Třicet případů majora Zemana ještě i dnes nebezpečný.“

recenze knihy od Marty Švagrové, LD 6. října 2005, vybral Jiří Gruber

bylo

Slavnost v Husovicích

Husovický sbor si připomíná letos tři výročí - 60 let samostatného sboru, 70 let činnosti ve sborovém domě na Netušilově ulici a 80 let od založení kazatelské stanice. V neděli 6. listopadu měly proto bohoslužby poněkud slavnostnější ráz než obvykle, naším hostem byl synodní senior Joel Ruml.

Již několik týdnů před touto nedělí vyšlo zvláštní číslo Husovických listů, které „vnadilo“ členy a přátele sboru k účasti - vedle rozhovoru s br. synodním seniorem informacemi o minulosti sboru, starými fotografiemi a vzpomínkami osmaosmdesátileté pamětnice Františky Rábové.

Ve zcela zaplněné modlitebně kázal Joel Ruml na text z epištoly Koloským 1,9-14. Hodně se zpívalo, k písním z Evangelického zpěvníku, Dodatku i Svítá přidal pěvecký kroužek také duchovní písničku ze sbírky Františka Sušila. Kurátor sboru Vladimír Zikmund vzbudil všeobecné veselí originálním přivítáním kurátora židenického, když pravil: „Vítám mezi námi Miroslava Maňáka, kurátora sousedního sboru, jehož byly Husovice kdysi kazatelskou stanicí... doufám, že už jste se z toho vzpamatovali...“

Součástí slavnosti bylo i poděkování všem, kteří se podíleli na nové podobě modlitebny, od staršovstva přes stavební firmu a řemeslníky až po dobrovolníky z řad členů sboru. Výtvarníku Milivoji Husákovi, který řešení modlitebny navrhoval a zčásti i sám provedl, byl předán věcný dar.

Po bohoslužbách a čtvrt hodinové přestávce přednesl br. synodní senior přednášku na téma „Jedinec ve společenství“, v níž se věnoval zejména problematice vzájemných vztahů v našich sborech. Následná diskuse pak díky příchodům z jiných církví kroužila převážně kolem vztahů ekumenických.

Společný oběd ve srubu, jehož se zúčastnilo asi pětadvacet lidí, tedy více než třetina účastníků bohoslužeb, stvrdil vděčnou atmosféru celého dopoledne.

Další informace a fotografie naleznete na adrese: husovice.evangelnet.cz

Štěpán Hájek

Co nového v reformovaném sboru v Basileji?

Záříjový sborový časopis, který pravidelně přichází ze sboru Francouzské církve v Basileji, informuje o rozbíhajících se sborových aktivitách po prázdninách:

- biblické hodiny budou pokračovat na témata: osud, náhoda, prozřetelnost, a to podle textů z Jeremiáše 1,4-8 a z Apokryfů z knihy Moudrost 8,18 - 21
- od 13. listopadu se děti připravují na vánoční slavnost
- smíšený sbor hodlá na oslavu Vánoc nacvičit Mozartovu Missa brevis C dur
- tradiční podzimní sborový výlet proběhl již koncem září a směřoval za kostely v pohoří Jura
- nám již dobře známé Dobré polévky, ke kterým se sbor letos schází o sobotách, mají finančně pomoci misii v Libanonu.

Konvent brněnského seniorátu

Předsednictvo konventu svolalo Seniorátní shromáždění (konvent) brněnského seniorátu v roce 2005 na sobotu 5. listopadu do Blahoslavova domu. Až na několik výjimek se sešli všichni zvolení poslanci nebo jejich náhradníci. Po úvodní pobožnosti, kterou posloužil bratr Ondřej Ruml, a kontrole účasti (noví náhradníci skládali slib) byly ustaveny potřebné komise konventu a schválen program, který obsahoval 15 bodů. Za prvního náhradníka do seniorátního výboru z řad farářů byl zvolen Daniel Freitinger ze Svitav. Mezi řadou zpráv se rozproudila diskuse o změnách církevních řádů. Zkrácení funkčního období na 4 roky většina odmítla. I další navržené změny vzbudily jisté obavy. Konvent proto doporučil, aby každá změna, kterou synod navrhuje, byla opatřena důvodovou zprávou, která by srozumitelně vysvětlila její smysl. Sestra Jana Nechutová z Brna-Židenice shrnula výsledky diskuse o budování sboru. Výsledky však došly pouze od dvou sborů, takže diskuse bude ještě pokračovat. Zprávy o hospodaření a rozpočtech prošly hladce. Po obědě větší diskusi rozvířilo zavádění podvojného účetnictví, které činí většině sborů problémy. Počítačový program vybraný synodní radou není příliš přátelský k uživatelům a v našem seniorátě chybí metodik. Ke konci bratr Titěra referoval o minulém synodu a podal návrh na drobnou změnu ve slibu synodálů a konventuálů. Konvent skončil písní č. 606 po 14. hodině.

Jan Franců

Školka mládeže v Kloboukách

Od pátku 11. do neděle 13. listopadu blažily jindy poklidné Klobouky svou přítomností davy evangelické mládeže, které se přijely zúčastnit podzimní školky s názvem Černý pastýř, bílé ovce. Ubytování jsme byli v tělocvičně, kde se také odehrával páteční večerní program, tedy různé zábavné a vtipné sportovní hry v klobouku i bez něj.

V sobotu po ranní bohoslužbě přednášel farář z Horních Vilémovic Leonardo Tecca o Africe, a poté jsme měli možnost uplatnit své tvůrčí schopnosti v dopoledních dílnách, kde se hrálo, kreslilo, zpívalo a tančilo.

Po obědě a chvilce odpočinku se natáhla síť, nachystaly branky a podle sportovního zaměření se vytvořily dva týmy, které se až do pozdního odpoledne oddaly volejbalu a fotbalu. Když jsme se sportovně vyčerpali, shromáždili jsme se v kostele, kde byl nachystaný film Hotel Rwanda, který informoval o šokující genocidě ve Rwandě v roce 1994. Odpolední blok zakončila prezentace jednotlivých dílen vyjma té hudební, která si africké spirituály nechala na nedělní bohoslužbu. Po večeři se většina školkovníků odebrala do tělocvičny, kde měla možnost poskočit si do rytmu afrických bubnů v režii brněnské skupiny Tschjam.

Neděli jsme zahájili ranní bohoslužbou s vysluhováním Večeře Páně a poté se někteří odebrali k autobusové zastávce a zbytek ještě setrval na nedělní oběd. Ve tři hodiny odpoledne už byly prostory kloboucké fary prázdné a my už jen se slzou v oku vzpomínali na příjemně strávený víkend. Celá školka, pořádaná seniorátním odborem mládeže, mohla proběhnout díky vydatnému příspěví členů klobouckého sboru.

AP a kolektiv

Ještě k roku 1945, k oslavám konce války v Brně.

Reaguji na příspěvek ing. J. Krejčího v Setkávání 6/2005, ve kterém pisatel vyzývá členy církve a pamětníky, živé svědky konce 2. války, k vydání svědectví o této době.

Jako dříve narozená jsem členkou církve československé evangelické od devíti let, kdy jsem docházela do Blahoslavova domu na bohoslužby s otcem - evangelíkem a do mládeže později sama, neb můj otec se zapojil do partyzánského hnutí na Vysočině. V průběhu války jsem prožívala nejen hrůzy bombardování, zatýkání, ale věděli jsme o popravách v Kounicových kolejích, znali jsme sběrný tábor v ulici Pod kaštany, určený k deportacím do koncentračních táborů, byli jsme podrobováni krutým výslechům gestapáků třeba jen za balíček podaný sousedům. Kdy byly deportovány moje dvě židovské kamarádky nevím, ale jejich podobu nosím živě v srdci.

V evangelickém sboru jsem se cítila bezpečně, i když i zde obcházel agent. Vnitřní sílu mně dodávala kázání faráře ThDr V. Hájka a jeho slova - Víím s kým stojím a s kým padám. Drastická byla zpráva o zatčení faráře Kadlece v Telecí, když uprostřed zimy utíkal závějemí sněhu, pronásledován gestapem.

Konec války v Brně 5. května 1945 byl stejně krutý jako válka. Když ustupovali poražení Němci směrem na Medláňky a i přes postup ruské armády se krátce vraceli, mstili se na českém obyvatelstvu. Viděla jsem zastřelenou svou kamarádku Donátovou na Mojžírově náměstí poté, co vyběhla z domu, kde právě vyvěsili československou vlajku. Hrůzný byl i postup Rudé armády od Žabovřesk. Byli to údajně vězni, kteří se dopouštěli zvěrstev na civilistech, zejména na ženách. Mne rodina ukryla do sklepa u Skácelů (rodičů básníka Skácela), kde jsem pod těžkou duchnou a tělnatou starší paní unikla noční razii ruských vojáků. Ráno jsme na chodníku viděli ležet ruského vojáka, který byl svým velitelem potrestán za příkoří způsobená obyvatelům města. Jako útlá dívka plná ideálů jsem tak poznávala hrůzné okamžiky válečného běsnění a nabývala víru v Boží ochranu.

Pokud se týká odsunu Němců - moje zkušenosti z Bruntálska, kde byl jeho organizací pověřen i můj otec, plukovník Emil Ondryáš, jsou vesměs pozitivní. Žili jsme tam mezi evangelíky, scházeli jsme se při bohoslužbách a za pěkného počasí na zahradě místní fary. Já jsem vyhledávala společenství i s adventisty a hodně si všímala, jak se Bruntál odsunem Němců vylidňoval, leč nebyla jsem svědkem žádné šikany. Přesvědčila jsem se, že průběh odsunu záležel na charakteru a autoritě velitele. Zde byl prováděn v souladu s Benešovými dekrety.

Souhlasím s br. Krejčím, že o vzpomínkách na léta válečná není namístě mlčet, aby se nemohly opakovat žádné ideologické manipulace lidí. Mocně a celoživotně na mne zapůsobila těsně po válce prof. Božena Komárková, která po návratu z vězení na Pankráci učila filosofii a v četných diskuzích s oktávány osobně na svém životě potvrzovala, jak lze žít v souladu s evangeliem a ve víře v Ježíše Krista, jak lze odpovědnými a odvážnými skutky čelit zlu.

Pochopit otázku poválečného odpuštění a smíření lze jedině ve spojení s obžalobou válečných viníků, jak činil nositel Nobelovy ceny S. Wiesel, který se přesvědčením, že „únava či nečinnost dobrých je vítězstvím zlých“.

PhDr. Miluše Šubartová

ze sboru Brno - Židenice

Úvodní pobožnost na schůzi staršovstva z 12.10.2005

Dosavadní etika je nedostatečná, protože se domnívala, že má co dělat jen s jednáním člověka vůči člověku. Ve skutečnosti jde však o to, jak se chová člověk ke všemu životu, jenž se nalézá v jeho oblasti. Eticky jedná člověk jen tehdy, když je mu život jako takový svatý, život lidí i všeho stvoření. (Albert Schweitzer)

Pokud se s někým denně stýkáme, nemůžeme se vyhnout jeho úsudku. Tak je to také v denním styku s Pánem. Stáváme se stále citlivějšími pro to, co se mu líbí a co se mu nelíbí. Potřebujeme hodiny, ve kterých mlčky nasloucháme a necháme v sobě působit Boží slovo. V tichém dialogu srdce s Bohem se připravují živé stavební kameny, z nichž vyroste království Boží. (Edith Steinová)

Dovolte mi, abych v návaznosti na téma našeho posledního sborového setkání nastínil vizi církve, která je mi velice blízká.

K mým oblíbeným ilustracím křesťanství patří symbol kříže. Horizontála vztahu bratra k bratru, sestry nevyjímaje, nesená nad blátivou zemí vertikálou vztahu mezi Bohem a člověkem. Životním posláním člověka-křesťana je dle mého soudu snaha o každodenní rozšiřování hranic kříže.

Na úrovni horizontály začneme zkoumáním, kdo je můj bratr-sestra? Je to pouze můj rodný bratr, bratr ve sboru, denominaci, církvi, je to snad každý člověk, či dokonce každá částička stvoření? Kam až mám uplatnit principy křesťanské etiky? Já osobně se připojuji k volání po tzv. "zelené" církvi, která je schopná překročit hranice svých antropocentrických ambicí.

Síly většiny lidí, mě nevyjímaje, přitom nestačí na boj s vlastním egoismem, který vposledku vše ničí. Nutná je každodenní snaha o prohlubování vztahu s Bohem, jediným nevyčerpatelným zdrojem nesobecké lásky, která skrze nás chce a má proudit do našeho světa. Z duše mi mluví myšlenka jednoho irského mnicha, jehož jméno mi stále uniká z paměti: "Církev se musí vrátit ke svým mystickým kořenům, jinak se může dát třeba na byznys." Slovem mystika chápu autentickou osobní zkušenost každého křesťana s živým Kristem. Bez ní jsme, slovy apoštola Pavla, nejubožejší z lidí. Jen zplanělá církev si dovolí tuto skutečnost přehlížet. Jedním z těch, kdo to pochopili, byl myslím i Martin Luther. Jeho tezi o všeobecném kněžství bychom měli vzít jako výzvu k jednání, ne jako popis skutečnosti.

Pane Ježíši Kriste, prosíme Tě o to, aby se výhonek evangelické církve na Tvém kmeni už konečně zazelenal. Amen

Tomáš Němec

společenská kronika

Brno I

2.12.	Jiří Fux	20 let
2.12.	Božena Patočková	86 let
2.12.	Dalibor Jan Fiala	40 let
7.12.	Jiří Firbas	50 let
9.12.	Hana Musilová	40 let
10.12.	Anna Kozová	70 let
10.12.	Vilma Bačáková	93 let
18.12.	Zdenka Chlupáčková	83 let
18.12.	Jan Pokorný	87 let
19.12.	Zdeňka Křivánková	85 let
25.12.	Zora Milušková	85 let
26.12.	Jana Karpíšková	81 let
28.12.	Libuše Kozáková	80 let
28.12.	Jiří Nagy	30 let
28.12.	Věra Zemčíková	81 let
30.12.	Dana Tulisová	50 let

Brno II

4.12.	Štěpánka Češková	80 let
5.12.	Věra Smrčková	85 let
5.12.	Jan Kacko	80 let
5.12.	Jitka Kraflová	78 let
10.12.	Marie Bohatá	76 let
15.12.	Helena Majerová	95 let
15.12.	Štěpánka Nechybová	93 let
17.12.	Božena Suchá	81 let
18.12.	Růžena Vojtíšková	81 let
19.12.	Edita Svobodová	79 let
24.12.	Božena Štelclová	76 let
24.12.	Lydie Bláhová	79 let
25.12.	Kamila Nováková	81 let
26.12.	František Hembera	88 let
27.12.	Marta Loskotová	84 let
28.12.	Květa Kramářová	86 let
30.12.	Ludmila Dobiášová	89 let
30.12.	Vlasta Jiříčková	83 let
31.12.	Jiří Klosowicz	80 let

Pokřtěn byl:

6.11. Martin Staník, nar. 2005

heslo měsíce podle hesel Jednoty bratrské na měsíc prosinec

Vám, kdo se bojíte mého jména, vzejde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích.

Malachiáš 3,20

bude

Klub otevřených dveří

Každý čtvrtek od 10 hodin na faře Brno I, Opletalova 6

- 1. 12. - Adventní přivítání s Marií Frydrychovou
- 8. 12. - Vůně dětství
- 15. 12. - Knižní veletrh
- 22. 12. - volné, klidné, předsváteční dopoledne

Z návštěvy synodního seniora Joela Rumla a synodní kurátorky Mahuleny Čejkové 23. října 2005 na neděli Dikčinění ve sboru Brno I. Odpoledne bylo v Cerveném kostele ordinováno 11 nových farářů ŐCE. Dole detail slavnostního řetězu synodního seniora ŐCE. Foto

obsah VII. ročníku 2005

Stránkování: číslo 1: 1-20, č. 2: 21-40, č. 3: 41-60, č. 4: 61-80, č. 5: 81-100, č. 6: 101-120, č. 7: 121-140, č. 8: 141-164, č. 9: 165-184, č. 10: 185-204.

k obrázkům na obálce (připravuje J.Gruber): Narození Páně č. 1, Obřezání Páně č. 2, Getsemany č. 3, Zmrtvýchvstání č. 4, Seslání Ducha svatého č. 5, Tomáš se setkává se vzkříšeným Kristem č. 6, Zázračný rybolov č. 7, Sestoupení do pekel č. 8, Vyhánění z ráje č. 9, Zvěstování č. 10

řlovo úvodní: redakční rada 1, L. Marková: Poděkování 21, Anketa 41, B. Šimek 61, J. Vítek: Bude to tuším 60 let -81, M. Baláš 101, J. Slámová 121, J. Franců 141, J. Slámová: Nestačí jen se nedívat 165, J. Malý: Advent 185

přečetli jsme: Kanonizace Čechů 2, Rozhovor s Jaromírem Štětinou 23, Černošská zpěvačka Mahalia Jackson o sobě 23, Co smějí židé jíst? 43, Ve skutečnosti pouze existujeme. Nic víc 44, Anděl odpuštění 44, Kongres imámů a rabínů 63, Existuje Bůh 64, Bůh není tichý společník utrpení, nýbrž náš spolutrpitele 64, Voda pro Etiopii 65, Anděl otevřenosti 73, L. Palata: Oslavy konce války po česku 83, B. Golombek: Co nebude v dějepise 84, T. Halík: Zlodějná láska k světu 104, Rád chorálu bych lidstva naslouchal 105, Tři hlavní ctnosti 108, První hry islámské solidarity, Černá skvrna, Výhody stáří, Neprosíme o zdraví 122, Tři hesla moderní doby, Není snadné udělat ryby z rybí polévky 123, J. Vítek: O pokryteckém obtěžování věřících 170, Škodovky, 186, Věčné otázky 186, Vzdělanost 186, Podprahová sdělení 186

o čem zpíváme: C. Novák: Na okraj písně 314 -45, L. Soběslavská: Bud' Pánu čest a pějme píseň chvály 109, B. Vik: Kancionál habrovanských 133,

bylo: J. Vítek: O Jonáši smutný příběh ten 3, M. Šubartová: Křesťanská misie v Africe 24, M. Hájková: Návštěva z Očové 67, L. Marková: Zpívání v Miroslavi 67, J. Franců: Seniorátní presbyterní konference 88, Světový den modliteb 89, L. Marková: Návštěva z Bazileje 106, Psi v kostele 107, Bára P.: Skautská neděle 108, J. Nechutová: Konfirmace v Židenicích 126, V. Popelářová a M. Ryšavý: Rodinná neděle ve Veselí 127, J. Franců: Vox Iuvenalis v Cerveném kostele 128, Poděkování 128, Z dopisu M. Zeinerové 129, H. Bergerová: Proč mám ráda Bibli a proč jsem se stala evangeličkou 129, Z dopisu M. Šubartové 133, J. Gruber: Rozhlasový přenos bohoslužeb 142, K Rybáriková: Blažkov 2005 -144, V. Popelářová: Dětské bohoslužby na Blažkově 145, L. Marková: Jak se měl sbor Cantate Domino v Poličce? -146, M. Šubartová: Setkání lidí dobré vůle - Velehrad 2005, O. Tydlitátová: Že neznáte ESBÚ? 147, J. a B. Syptákoví: Ekumenická komunita v Taizé 147, J. Nechutová: Konfirmace v Židenicích ještě jednou 149, J. Gruber: Ekumenická neděle 166, A. Asszonyi: O pohodlném křesťanství 167, V. Osvaldová: Blahoslavák na Blažkově 168, D. Mikolášek: První židle pro hosta v novém sále 169, Slavnost v Husovicích 188, Basilej 188, Konvent 189,

modlitba: J. Vítek 4, J. Hanák 22, Z. Navrátil 42, Modlitba ve stáří 82, Modlitba před vysluhováním VP 158,

společenská kronika: 5, 25, 56, 62, 76, 96, 116, 136, 150, 172

rozhovor: D. Zapletalová, R. Špačková (připravila J. Nechutová) 68,

domácí pobožnost: B. Vik 66, J. Křížová 130, Tomáš Němec 191

ze sborového archivu: Dvě německá kázání 34,

z historie: L. Hájek: Sixtinská kaple 134,
čteme bibli: J. Gruber: Uzdravení Námana Syrského 6, J. Gruber: Večeře pro pět tisíc 26, J. Gruber: Uzdravení u rybníka Bethesda 46, J. Gruber: Mt 8,18-34 -90, J. Gruber: Žalm 126 -112, J. Vítek: Ježíš ho zklamal 156,
deník Františka Ženatého: 8, 38, 54, 74,
ze sborů: Půjčky na přestavbu fary na Opletalově 9, Sborové sbírky 2004 -28, Sborová statistika 53, Brno-Židenice a Brno-Husovice 58, 97, 118, 138, 163, 183, 203
J. Nechutová: Evangelický sbor v Židenicích 75, J. Novák: Sedmdesátiny židenického kostela 95 a 115, Výsledek sbírky Jeronýmova Jednoty 125, Prohlášení synodu 135, Židle pro nový sál sborového domu Brno I -135, J. Gruber: Přístavba na Opletalově ulici je hotova 177,
kniha: E. Šimková: Rohlíky doktora Jelínka 132, Kázání Štěpána Hájka 178,
fotopříloha: Z vánočního programu dětí a mládeže ve sboru Brno I a Brno II 29-32, Návštěva luterského sboru z Očové 110, Návštěva prof. Petra Pokorného, Skautské bohoslužby 111, Z pobytu na Blažkově 173, Konfirmace v Rychmanově 174, Společné biblické čtení 174, Ekumenické bohoslužby 175, Večer s písněmi B. Mikoláška 176, návštěva Joela Rumla 193, 70. výročí Husovice 196, Konfirmace v Brně II 196.
články: B. Krytistiková: Vánoce ve vzpomínkách naší babičky 10, J. Vítek: Anděl Páně ... 11, P. Karner: Ve vánočních povídkách je odedávna zvykem nechat každoročně zmrznout několik chlapců a děvčátek 12, K. Rybáriková: Berle a vlak 13, I. Oukropcová: Zub 14, A. Hladký: Pod křídly Hospodinovými 14, K. Marti: Cizinec přichází 15, L. Marková: Na návštěvě ve sboru v Horních Počernicích 42, Z. Navrátil: 160 let od narození Františka Šebesty 50, P. Michalová: Fronta 62, J. Mikolášková: O jednom nápadu 72, D. Vtípilová: Diakonie ČCE v Brně 87, K. Marti: Proč jsem křesťanem 92, Pozvání k naději 98, Dopis čtenáře Jana Krejčího 102, Rozhovor s farářkou M. Patrovou, L.P. 2025 - 124, Čtenářská odezva z r. 2025 -125, Nadace Divoké husy 159, L. Švehlíková: Tichá pošta 160, V. Pokorný: Konečné rozhodnutí 180, B. Vik: Kdo byli habáni 181, z kázání synodního seniora 198-199,
z církevních řádů: Řád členství 16, Sborové shromáždění 33, Sborové shromáždění a staršovstvo 52, Jeronýmova jednota 94, Pastýřská služba 114,
z tradice církve: L. Hájek: List Diognetovi 36, J. Gruber: O těch, kteří přicházejí k víře, O činnostech a zaměstnáních 55, O slavení VP podle Hippolyta Římského 78,
bude: 18, 37, 49, 57, 77, 87, 89, 95, 96, 117, 138, 155, 179, 192, 197
koutek pro mládež (připravuje M. Baláš) Modlitba jako manažer práce a času, Pracuj kousek po kousku 19, Bůh a meloun, Rychlé želvy, Smrt, Zmatek 39, Neváhej a zavolej! -59, Ať nemají čas 79, Jídlo v poklusu, Velké pověření, Velké opomenutí 99, Sirčí svědomí 119, Když zaklepá štěstí na dveře..., Zakázané ovoce, Lituji tě, Vyrovnaný 139, Dobří přátelé, To nejlepší pro uklidnění, Povrchnost 162, Chybovat je lidské, Návštěvník, Kámen 182, Dobrý člověk, Kavka, Navštívili jste mne, Cíl 202
žijí mezi námi: D. Mikolášek: Jindřiška Mikolášková 48, L. Marková: Libuše Soběslavská 154.
žili mezi námi: J. Pokorný a J. Gruber: Za bratrem JUDr. Vladimírem Ptáčkem 152, O. Tydlitátová: Simon Wiesenthal 171. Václav Pokorný 200-201
ze staršovstva: 20, 40, 60, 80, 100, 120, 140, 164, 184, 204

Sbor Brno-Husovice 6. listopadu 2005 oslavil 70. výročí svého vzniku

Ve sboru Brno II byli 13. listopadu v Blahoslavově domě konfirmováni Petr Stolina, Ondřej Němeček, Petr Tkadleček. Foto René Píkna

bude

Slovo a hudba v Brně I

Tak jsme před lety nazvali bohoslužby s hudbou, které probíhají v Komenského kostele v době adventní nebo postní. Zveme na ně profesionální i amatérské interprety. Naším záměrem bylo „vpustit“ do bohoslužeb vedle mluveného slova, jímž vyjadřujeme svou víru a jímž Boha chválíme a uctíváme, ještě jiné vyjádření, snad stejně pravdivé, potěšující a posilující. Vyjádření pomocí hudby.

A tak při bohoslužbách o druhé adventní neděli 4. prosince bude sedět u varhan nám už známý nevidomý umělec Petr Pařízek, dnes už úspěšný student JAMU, aby doplnil bohoslužby o Bachovy skladby a doprovodil náš společný zpěv. O třetí adventní neděli 11. prosince zahraje při bohoslužbách rodina Příkrylových několik částí z barokních triových sonát Telemanna a Vivaldiho, a to v obsazení dvě flétny a basso continuo (čelo a čembalo)

Prosincové hudební nešpory - neděle 4. prosince v 19,30

Kantiléna, sbor dětí a mládeže při Státní filharmonii Brno, přinese do našeho kostela opravdovou adventní náladu. Pod vedením sbormistra Jakuba Kleckera a za doprovodu harfistky Pavly Bartoníkové nám děti zazpívají řadu skladeb komponovaných právě pro toto krásné období církevního roku. Od našeho Jana Campana Vodňanského, přes Slovince Jacoba Handla Galluse, Johanna Sebastiana Bacha až po téměř našeho současníka Benjamina Brittena, jehož skladba Chvála koled patří neodmyslitelně k Adventu a Vánocům. Biblické zamýšlení a slovo na cestu si tentokrát připraví Štěpán Hájek. Červený kostel bude možná i vonět perníčky, které připravují v brněnském středisku Diakonie. Právě pro Diakonii je určen výtěžek dobrovolného vstupného. Prosincové hudební nešpory by potěšily i starší děti. Bude-li to možné, vezměte je sebou.

Minulé, tedy listopadové hudební nešpory, přinesly brněnské Naději 9.555,- Kč, částka bude zdvojnásobena Nadací Divoké husy, která v tomto čtvrtletí s námi spolupracuje a patří jí za to velký dík. Im

Biblické hodiny ve sboru Brno 1

Od září se k biblickým hodinám scházíme již v nových sborových prostorách, a to opět ve čtvrtek v 17 hodin. V přátelském prostředí milých bratří a sester nás seznamuje bratr farář Gruber postupně se všemi knihami Starého zákona. Výklad je vysoce fundovaný, avšak rozumíme všemu, neboť Jiří Gruber převádí starozákonní příběhy i na současné mezilidské vztahy. Navíc je po biblické hodině vždy dán prostor k diskusi či vysvětlení některých, nám méně známých souvislostí.

Účast na těchto biblických hodinách je pro mne velkým duchovním povzbuzením a také poučením a motivací k pravidelné četbě Písma. Proto jsem se rozhodla pozvat i vás, kteří jste si zatím k takovému sejití neudělali čas. Ráda bych pozvala i přátele, kteří nejsou členy našich sborů, ale třeba odebírají Setkávání a touto cestou se o našich biblických hodinách dozvědí. Také ty, kteří nemohou chodit pravidelně pro přílišnou vyčerpávanost v zaměstnání či pro povinnosti v rodině. I občasná účast bude pro vás přínosem a pro nás všechny potěšením.

Jindřiška Fleischerová

z kázání synodního seniora

Zřídím si mezi vámi příbytek a nezprotivíte se mi. Budu procházet mezi vámi a budu vám Bohem a vy budete mým lidem. Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země, abyste tam nebyli otroky. Rozlámal jsem břevna vašeho jha, abyste mohli chodit zpříma. Lv 26,11-13

Bratři a sestry, výchozím sdělením toho textu je příslib, že Bůh, který vyvádí z otroctví, se k lidem přidá, bude s nimi přebývat a nebude se ohlížet na to, jací jsou a zda a jak moc jsou odpudiví. Právě tato Boží blízkost bude nositelkou dobrých věcí. Takové sdělení se nemůže nelíbit. Zní velkoryse a jako takové i velkorysým je. Bůh na jednu stranu řekl, že nezachová předěl, který mezi božstvem a lidmi odjakživa byl. On to překročí a ve svém Synu Ježíši Kristu to udělal ještě výrazněji, než jak slíbil na poušti. Zároveň naznačil, že překoná ještě jiný předěl, jinou bariéru. Ta vyplývá ze situace člověka. Bůh otevřeně řekl, že jsou okolnosti, které by mohl u lidí nenávidět. My je dokážeme rovněž vidět, většinou však na druhých. Jsou to všechny věci, které hodně lidí zošklivují. Jenom si uvědomte, jak často nám vadí druhý člověk – nevoní, je chatrný, hroutí se, vypadá horší než jiní apod. Kdo jste se museli zaměstnávat dopadem pomluvy o sobě samých, děsíte se hnusu, který vznikl, a nevznikl sám od sebe. Kolik lidí kolem nás je nemocných, pokřivených utkvělými představami, umanutostí takovou měrou, že se od nich druzí odtahují a odsedávají si od nich. Jaké pocity odcizení prožívali – každý svou měrou – celník i farizeus ve známém podobenství? Jak hrozná dopady a následky má hřích?

A právě do toho zazní a v Kristu Ježíši se to potvrdí – já mezi vás mířím, mezi vámi se usadím, abych s vámi zůstal, a nebude nic, ani ta největší špína, kterou vyprodukuje, aby mě odehnala. Neodejdu, řekne Bůh. A v Kristu se přiblížil co nejtěsněji. A naznačuje, že ani to nejhorší, co panuje o našem životě, jako je smrt, není důvod, aby Bůh složil zbraně a přešel jinam. Až za smrt, až za konec, bude bydlet s námi, bude a neodtáhne se od nás, ač byváme, jsme a budeme opravdu bežní. Tehdy to bylo něco revolučního, když Bůh prozradil právě tento směr putování k člověku a zůstávání s ním.

Když si znovu vybavíte slova, která Mojžíš citoval, tam je zmíněn jeden veliký důsledek bydlení Pána Boha s lidmi. Pán Bůh usoudil, že jeho blízkost s lidmi; to, co vykonal proti otročině jakékoliv podoby, bude znamenat, že ti, kdo s ním budou v obecenství soužití, budou chodit zpříma. Budou rovni! Kraličtí tam přeložili těchto pár slov tak, že budou prosti! Být přímý, to však není jenom to zúžené, co všichni uznáváme – neuhnout, odolat, mít dost síly pro odpor skrytý nebo veřejný. To je trochu (nikoliv úplně) něco jiného než to, oč tady jde a co naznačují svým pokusem Kraličtí. Tady se jedná o přímou vztaženou k tomu, co bylo. Tedy nezapomenout na to, co bylo, nedělat tlusté čáry, neštítit se toho, a že to někdy v dobách totality opravdu bývala síla. Je také potřeba vzít to pěkně a odpovědně v potaz, protože to byl náš život, tady nežil nikdo jiný, ale my. Ten však, kdo má chodit zpříma, to je ten, kdo si uvědomuje, že byl něčeho zproštěn. Pominula doba břemene, pryč je čas tíže. V tom kralickém pojetí pak abyste chodili prosti znamená, abyste chodili naplnění radostí, že doba otroctví pominula, že je za vámi. Mám tady malý pokus o ilustraci. Vzpomeňme na racky a jiné mořské ptactvo, když mu pobřeží a vodu zaplaví ropa z tankeru; jak se na ně nalepí ta černota, maz, slepí jim křídla a oni pod tím krunýřem klesají, uhýbají a padají, a pomalu je dusí. Přijde-li ochránář, očistí ptačí křídla, nechá je oschnout, sledujete přímo s nadšením, jak racek provětrává perí, začíná osychat, až přijde chvíle, kdy vzlétne. Nabere vzduch, naposledy máchne

osvobozenými perutěmi a vy se radujete s ním – je bez okovů, je bez strachu ze smrti, je volný. Je již prost všeho minulého; obrazně – zase se stal tím, čím být má a měl! To je to, co plyne z Boží blízkosti lidem, z Božího přebývání s lidmi.

Na to navazuje ještě jedna souvislost. Otroctví je předsálím zániku a dlouhodobý pobyt v okovech učiní z původně svobodného tvora Božího poloviční nebo čtvrtěční karikaturu toho, co původně mělo být. Je jasné, že nejsou otroctví jen taková, do kterých vlezeme dobrovolně a nakonec i rádi. Víte sami, že někdy se do nich skoro bezhlavě ženeme a je nám líto, že tam nejsme dříve – mnozí ti, kdo se nedostali mezi Vyvolené a Big Brother nebo mezi Superstar by mohli vyprávět, jak jim přišlo líto, že jim uteče možná výhra. Lezli by tam dobrovolně, aniž by uvážili, jak se budou muset sami před sebou sehnout, jak hodně přijdou o čest, o důstojnost, o soukromí, a i když jeden z nich přijde domů s jedenácti miliony korun, přijde domů jako otrok s pořádně zplihlým peřím. Je také pravda, že jsou okamžiky, kdy na nás okovy spadnou nečekaně, nevolané – přižene se tajfun, rozbije vám všechno, co máte; onemocníte, nebo vám umře někdo blízký, vyhodí vás z práce, nebo vás do práce nepřijmou. A vy se cítíte tak malí, mírně pokleslí, trochu nebo hodně na kolenou, svírá vás zloba, výčitky, smutek. Je vám zle. Cítíte se opuštění, pouta události vám nedovolí vyhlédnout jinam, jste blízko tomu nevěřit, že i pro vás existuje ještě něco lepšího. Někdy ve vězení je slyšet povzdech: „Pro mě už není odpuštění“. Jsou lidé, kteří v takových chvílích zatouží po tom, už se nikam nevracet a nepookřívát. Zůstat si pod tíhou a tiše v ní skončit.

Přátelé, tak, jak rozumím tomuto místu, ten, kdo si uvědomuje, že Bůh přebývá s ním a vedle něho, ten má o důvod víc, i v nepřivolaném balastu, dosáhnout na ovoce Boží blízkosti. Doufat, že se milostivě rozzáří slunce milosti i pro něho. Ono se tak stane. I když to někdy může mít trochu jinou podobu, než člověk čeká. Ale důležité je vědět, že nelze zůstat v tom sevření, že nelze si na to zvyknout, že to nelze akceptovat, protože otrokem člověk být nesmí a na otroctví si nesmí zvyknout. Musí se rozloučit, a to i tehdy, když si pouta váže sám na sebe svými představami o životě, svým zkonstatěným přístupem k životu a třeba i svými zaběhlými názory o cestičkách štěstí, anebo svým hříchem a vinami.

Když Ježíš říkal, že vzít na sebe kříž je předpoklad řádného následování, lze k tomu rovněž připojit i to další. Že totiž lze vzít kříž, a to kříž svobody ode všeho přízemního a pozemského, lidského a světského, a zpříma a radostně následovat Krista. To je postup, jak opouštět všechno zotročující a se vztyčenou hlavou, s radostí a oproštěně od všeho kráčet dál, až k bráně, za kterou začíná říše bez okovů trápení, bolesti a slz. Když nad tím takto přemýšlím, nedivím se, že apoštol mohl tak směle provokovat smrt a smát se jí, že už nemá těch správných ostnů a pout, protože jí byly vzaty. Až poté, co Bůh rozhodl být s lidmi, a ovocem jeho přebývání je znemožnění smrti.

Možná, že si vlečete své okovy, že si je uvědomujete a nedělá vám radost, jak vás jejich chrastění upozorňuje na vaši spoutanost a nesvobodu. Nedovedu vám pomoci, spíše solidárně řeknu, jak moc to znám. Přesto možná pro začátek – neříkejme si, že to chrastění řetězů je něco, nač si zvykneme. Je to něco, co být nemá, a tak to zkusme zlehčovat, rozhlédněme se kolem sebe, možná Bůh přebývá se svou svobodou v tom nejbližším člověku hodně blízko a vedle vás. Orientujte se ne na otroctví, ale na nabídku svobody. A jsem si jist, že pak musíte být svobodni a půjdete zpříma s radostí, že noc pomínula a už se nevrátí. To je základ pro to, že dál půjdete prosti a budete rovní a nesehnutí. Amen.

Joel Ruml, 23.10. Brno I, redakčně kráceno

žili mezi námi

Václav Pokorný

12.11.1855 - 19.8.1933

Nedávno uplynulo 150 let od narození zakladatele brněnského sboru faráře Václava Pokorného, mého dědečka. Když zemřel v r.1933, bylo mi patnáct let, dobře se tedy na něj pamatuji, i na ledacos z jeho kázání. Ve sboru je už málo těch, kdo na něho pamatují, kdo např. byli ještě od něho konfirmováni.

Václav Pokorný pocházel z Čáslavska, z malé obce Zařičany ve sboru semtěšském. Narodil se v rolnické písmácké rodině. Gymnázium studoval v Hradci Králové, kde byl bratr jeho matky profesorem. Po maturitě se rozhodoval, zda má dále studovat matematiku-fyziku či teologii. Nakonec se rozhodl pro teologii, jak jste mohli číst z jeho Pamětí v minulém čísle Setkávání. Teologii studoval v Edinburgu ve Skotsku (a dovedeme si představit, jaké to muselo být pro venkovského studenta z Cech jazykové a myšlenkové úsilí, aby si odtud mohl přinést mnohý užitek. Pokračoval v Basileji a nakonec povinný ročník pro budoucí kazatele vystudoval v Rakousku, ve Vídni. Tam k němu rozhodujícím způsobem promlouvaly přednášky reformovaného dogmatika prof. E. Böhla. Po skončení studií pracoval nejprve skoro jeden rok v holandském reformovaném sboru v Elberfeld-Barmen ve Wuppertalu, krátce pro smrti výrazného reformovaného teologa H. Fr. Kohlbruggeho, Böhlova tchána.

R. 1883 byl ustaven cestujícím (diasporním) kazatelem se sídlem v Brně, kam se přistěhoval 6. listopadu, do Rudolfovy ulice (nyní České) č.1 a začal svou svědomitou práci uprostřed malého hloučku asi 80 duší. Sháněl po cihelnách evangelické dělníky, služebníky po rodinách, tovaryše u mistrů a studenty, kteří studovali především na c.k. slovanském klasickém gymnáziu (nyní Kudelovo gymnázium na tř. kpt. Jaroše), kde už před ním vyučoval náboženství farář František Šebesta z Hustopečí. Byly to vpravdě skromné začátky uprostřed katolické většiny a z valné části německého obyvatelstva. 5.8. 1886 se oženil s dcerou hořátevského faráře a později církevního rady ve Vídni Heřmana z Tardy Libuší, která mu byla po celý život věrnou oporou a pomocnicí v jeho díle, a s

níž měl 11 dětí, 7 synů a 4 dcery. Všichni v útulném prostředí pod Špilberkem ve zdraví vyrostli.

Jako cestující kazatel se staral nejen o brněnský houfeček, nýbrž zároveň o velkou část jihovýchodní Moravy. Z jeho práce vznikly sbory v Olomouci, v Prostějově, v Přerově, dojížděl do Třebíče, Kralic, Ivančic, Rychmanova, Silůvek. Brněnský sbor vzrostl do r. 1923 na 3.300 členů. Z mateřského sboru

se oddělily sbory v Židenicích 1929, v Husovicích 1945 a v Silůvkách. Nakonec musel být rozdělen i původní sbor, který už čítal skoro 6.000 členů, na dva sbory, Brno I a Brno II, a to v roce 1951. Za pečlivého dozoru faráře Pokorného byl postaven roku 1895 kostel na Pellicově ul., modlitebna v Židenicích, Blahoslavův dům v roce 1924 a modlitebna v Silůvkách. V osobní zálibě pro architekturu dovedl Pokorný v leccems předběhnout dobu, takže např. Blahoslavův dům svou moderní koncepcí dobře slouží nejen sborovým, ale i seniorátním shromážděním.

To vše uvádím proto, abychom si v pokoře a vděčnosti uvědomili, jak obrovské dílo z milosti Boží tento muž mezi námi vykonal, kolik bylo potřebí statečnosti, rozhodnosti a vytrvalosti, ale také kolik pastýřské citlivosti a laskavosti. Pokorný přitom trval na jasné teologické linii, pevně zakotvené v biblickém poselství, soustředěné na tu jednu drahou postavu, na Pána Ježíše Krista, Spasitele hříšníků, a na poslušnost směrnic k vděčnému životu, obsažených v Božích příkázáních. V tom všem nacházel vždy znova posilu uprostřed kruhu žáků prof. Böhla, který se spolu se svým učitelem pravidelně scházel.

Jeho teologický profil vystihují dvě biblická místa: "My kážeme Krista" (1 Kor 1,23), které dal vepsat nad dveře do Betlémského kostela, a "Králi věků nesmrtelnému, neviditelnému, samému moudrému Bohu budiž čest a sláva na věky věků. Amen (1 Tm 1,17), které rodina vepsala na jeho náhrobek na Ústředním hřbitově v Brně.

Z jeho osobní cesty bych ještě zmínil těžkou zkoušku, kterou musel s rodinou projít, když za I. světové války bylo zároveň 6 synů na různých bojištích, z nichž jeden, snad ten nejtišší a nejmírnější, učitel Milič padl na srbské frontě a Amos se vrátil jako ruský legionář až r.1920 (později člen synodní rady). Těšilo ho však, že dva synové ho následovali v pastýřském poslání, Vladimír a Timoteus. Štafetu pak přejali vnukové Jan a Petr a pravnuk Pavel. Vzpomínám na něj jako na muže vážného a rozhodného, ale k nám dětem vždy velmi laskavého dědečka. Nezapomenutelné nám zůstávají např. za jeho života Vánoce na staré faře na Pellicově ulici.

Jan Pokorný

koutek pro mládež

Dobrý člověk

Jednou se žák zeptal svého mistra:

„Řekni mi, prosím, jak poznám dobrého člověka?“

„Dobrého člověka rozhodně nepoznáš podle množství slov a způsobu vyjadřování,“ odpověděl mistr, „ani ho nepoznáš podle toho, čím se zdá být. Můžeš ho ale poznat podle toho, jaké prostředí dokáže kolem sebe vytvořit. Nikdo totiž nedokáže vytvořit takové prostředí, které neodpovídá jeho povaze.“

Kavka

Jednou kavka pozorovala orla, jak se střemhlav vrhl z oblaků, uchopil do pařátů ovci a odnesl ji pryč. Povzbuzena tímto odvážným činem vrhla se na ovci i ona. Ale co se nestalo? Svými drápkami uvázla v ovčí vlně a nemohla se z ní dostat ven. Pastýř přiběhl zachránit ovečku, a když uviděl bezmocně se zmítající kavku, vysvobodil ji.

„Tatínku, co je to za ptáka?“ ptaly se ho děti.

„To je kavka, která si myslela, že je orlem,“ odpověděl s úsměvem pastýř.

Jak trapně to může někdy dopadnout, když se snažíš hrát si na někoho, kým ve skutečnosti nejsi!

Navštívili jste mne

*...a najednou jsem si byl jist
že sebevíce uspěchaným spěchem
nezrychlíš život.*

*Stromy se pouze rychleji
kmitají podél tvých cest.
Však jejich míza
stoupá dál do korun
vznešeně a uvážlivě...
Alois Volkman*

Cíl

Abys dostal odpověď,
musíš se tázat,
abys našel,
musíš hledat,
abys došel,
musíš jít.

Přešlapováním na místě
ještě nikdo k Němu nedošel.
Samuel Martasek

Na internetu (www.dobrejitro.cz) našel Marek Baláš

ze sborů

Brno - Židenice
Konečného 6, 548 538 108

Nedělní bohoslužby

4.12. Druhá adventní

9:00 Židenice, VP, Pavel Kašpar
14:00 Blansko, VP, Pavel Kašpar
17:00 Židenice *Varhanní koncert*

11.12. Třetí adventní

9:00 Židenice, Pavel Kašpar
zpívá pěvecký sbor

14:00 Blansko, Pavel Kašpar

18.12. Čtvrtá adventní

9:00 Židenice, *vánoční dětská hra*
14:00 Blansko, *vánoční dětská hra*

24.12. Štědrý den

15:00 Židenice, *bohoslužby mládeže*

25.12. Boží hod vánoční

9:00 Židenice, VP, P. Kašpar
14:00 Blansko, VP, P. Kašpar

**V sobotu 10.12. od 15 hodin
pečení perníčků u Příkrylů
v Lelekovicích**

Program v týdnu

Pondělí

16:30 – konfirmační cvičení

Úterý

16:00 – biblická hodina pro děti
19:00 – mládež

Středa

19:00 – biblická hodina v Blansku
19:30 – staršovstvo (7.12.)

Čtvrtek

10:00 – bohoslužby, Naděje,
Ptašinského 13

16:00 – biblická hodina pro děti
19:00 – biblická hodina

20:00 – příprava učitelů NŠ

Pátek

15:00 – bibl. hod. pro děti v Blansku

Neděle

9:10 – nedělní škola
19:00 – zkouška pěveckého sboru
*Židenice - kostel na Jílkové 74, Blansko
- dřevěný kostel na Rotkovského ulici*

Brno - Husovice
Netušilova 26, 545 212 420

Nedělní bohoslužby

4.12. Druhá adventní

9:00 Husovice, Štěpán Hájek

11.12. Třetí adventní

9:00 Husovice, Štěpán Hájek

18.12. Čtvrtá adventní

9:00 Husovice, Štěpán Hájek
10:45 Domov důstojného stáří
Maloměřice, Borky 7
14:30 Dětská vánoční slavnost

24.12. Štědrý den

15:00 Husovice, Štěpán Hájek

25.12. Boží hod vánoční

9:00 Husovice, Štěpán Hájek, VP

31.12. Starý rok

15:00 Husovice, Štěpán Hájek

1.1. Nový rok

9:00 Husovice, Štěpán Hájek

Program v týdnu

Pondělí

16.30 Husovičtí vřeštani- setkání dětí
17.45 zkouška pěveckého sboru
19:30 mládež

Úterý

19.00 konfirmační cvičení

Čtvrtek

18.00 biblická hodina
19.00 schůze staršovstva (8.12.)

Neděle

9:00 nedělní škola
10:00 posezení při čaji a kávě

ze staršovstva

Brno I

Listopadová schůze byla sice delší než obvykle, ale o mnoho víc věcí jsme nevyřešili. Návštěva synodního seniora v našem sboru se vydařila a poděkování patří sestře Najbrtové a sestře farářce za přípravu celého dne. Pěkné byly také listopadové nešpory. Dále jsme řešili některé nedokončené úkoly (inventarizace majetku, zlepšení akustiky v ČK a přesun knih ze sklepa do sakristie ČK). Byla odsouhlasena návštěva představitelů německé evangelické církve 23.4. 2006 a ve spolupráci se sborem Brno II budeme jednat o přednášce profesora Schwarze o počátcích českého evangelického sboru v Brně. Byl vysloven souhlas s přijetím bratra Jaroslava Járy za člena sboru. Byla projednána zpráva finanční komise o plnění rozpočtu v tomto roce a výhledech hospodaření na léta 2006 – 2007. Dále byl projednán zápis stavební komise, která předložila seznam stavebních prací na nejbližší období a staršovstvo musí rozhodnout o prioritách těchto akcí. Pro nedostatek času nebyly zatím projednány výsledky ankety o budování sboru.

Jiří Gruber

Brno II

24.10. Staršovstvo se seznámilo s celkovým přehledem dění ve sboru v uplynulém období. Téměř již pravidlem se v posledních měsících stala nutnost věnovat hodně času otázkám souvisejícím s vedením sborového účetnictví ve výhledu na příští rok (2006). V příští schůzi bude ještě zapotřebí se k věci vrátit. Staršovstvo dále rozhodlo o daru pro konfirmandy při konfirmaci připravované na 13.11. Rozhodlo rovněž o prodloužení platnosti povolací listiny a dohody o užívání bytu faráře J. Vítka. Přijalo zprávu, že seniorátní konvent byl svolán na 5. listopadu tr. opět do Blahoslavova domu. Doufáme, že o vánočních svátcích se i tentokrát sejdeme při společném shromáždění se sborem Brno I, přijme-li jeho staršovstvo naše pozvání do Blahoslavova domu na 26. prosince; však už je ten čas za dveřmi.

14.11. Zkrácená doba mezi říjnovou a listopadovou schůzí neubrala příliš na rozsahu jednacích bodů v listopadu. Staršovstvo se krátce vrátilo k proběhnuvší konfirmaci a jednomyslně souhlasilo s tím, že sobotní rozhovor s konfirmandy i nedělní konfirmační shromáždění byly dobře připraveny a dobře proběhly. Přijalo zprávu o návštěvě zástupců sboru 5. a 6. listopadu v partnerském sboru ve Vídni. Učinilo usnesení o podobě, v níž má být vedeno sborové účetnictví od r. 2006. Přijalo zprávu o konaném seniorátním konventu (5.11.) Rozhodlo postačující většinou hlasů, že i v příštích letech může být v Blahoslavově domě o vánočních svátcích vánoční stromek, pakliže se najdou sestry a bratři ochotní stromek opatřit, ozdobit, a po svátcích jej opět bez prodlev odstrojit a odklidit. Vánoční shromáždění s dětmi v Blahoslavově domě se připravuje na neděli 18. prosince.

Jaroslav Vítek

týden ve sboru

Brno I

Úřední hodiny:

Po – Pá 9-12; Út 16-18

Pondělí

18.30 – staršovstvo (12.12.)

Úterý

15.00 – služby Boží v DD Věstonická
17.00 – dětský klub
17.00 – biblická hodina pro děti
18.00 – uvedení do křesťanské víry do 20.12.
18.30 – příprava nedělní školy

Středa

13.00 – služby Boží
v Diakonii Hrnčířská 27
15.00 – kavárnička
18.30 – mládež do 21.12.

Čtvrtek

8.15 – redakční rada BEM
10.00 – klub otevřených dveří
15.45 – konfirmační příprava II.ročník
17.00 – biblická hodina pro dospělé

Pátek

18.30 – zkouška pěveckého sboru CD

Neděle

10.00 – nedělní škola pro děti
11.00 – setkání na faře při kávě a čaji

Setkávání – brněnský evangelický měsíčník. Ročník V. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Jaroslav Vítek. Spolupracovali: Marek Baláš, Miloslav Cahlík, Hana Dvořáková, Jan Franců, Ladislav Hájek, Marie Hájková, Ludmila Marková, Ctirad Novák, Jana Slámová, Blahoslav Šimek a další. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Vychází 10× ročně. Doporučená cena jednotlivého čísla 10 Kč. Adresa sboru ČCE Brno I: Opletalova 6, 602 00 Brno, tel. 542 211 453, email: ccebrno1@atlas.cz, <http://brno1.evangnet.cz>
Adresa sboru ČCE Brno II: Lidická 79, 602 00 Brno, tel. 541 212 469, email: evsboii@iol.cz, <http://brno-ii.evangnet.cz>

Brno II

Úřední hodiny:

Po – Pá 8.30-11.30

Pondělí

18.30 – staršovstvo (12.12.)
18.30 – mladší třicátníci (5.12. a 19.12.)

Úterý

19.30 – třicátníci (6.12..)

Středa

13.00 – služby Boží
v Diakonii Hrnčířská 27
18.00 – biblická hodina v BD do 15.12.

Čtvrtek

odpoledne – vyučování dětí
příprava konfirmandů

Sobota

9.30 – služby Boží v DD Kociánka (10.12. a 24.12.)

Neděle

10.00 – setkání v Blahoslavově domě při kávě a čaji

*Pane, čekám,
až zaslechnu veselý průvod
tvých pozvaných,
čekávám samého tebe –
Přijď mi do tmy na pomoc
svým Duchem,
abych nešel někam na nákup,
až se přiblížíš.*

(Z Modliteb, Kalich 2004)

Zvěstování

Tento námět, který čerpá z evangelia podle Lukáše 1,26-38, se objevuje v západním křesťanském umění poprvé v gotice. K jeho rozšíření přispěl především jeho teologický význam. Okamžik zvěstování se považuje za uskutečnění Kristova vtělení. Je to výtvarné znázornění té nejdůležitější chvíle v dějinách lidstva, kdy se „ Slovo stalo tělem“. V církevním roce má svátek Zvěstování Páně datum 25. března. V tomto jarním termínu ho slaví katolíci, luteráni a pravoslavní, a připomínala si ho i Jednota Bratrská. V reformovaných církvích je tento příběh většinou odsunut do pozadí, ale někdy se připomíná v Adventu nebo o Vánocích.

Na naší miniatuře z Pasionálu abatyše Kunhuty je zobrazena Marie v pokorném gestu, jak poslušně přijímá Boží rozhodnutí stát se matkou Božího syna. Početí je znázorněno holubicí Ducha svatého, která se šikmo snáší z nebe k Mariině hlavě. V rukou drží Marie zavřenou knihu, která je symbolem jejího panenství. Tento symbol je zdůrazněn i na žezle, které drží anděl Gabriel, kde je motiv lilie. Tato květina svou bílou barvou připomíná čistotu, nevinnost, panenství a podle Pís 1,2 také vyvolení.

Anděl Gabriel je zobrazen v pohybu, jako právě příchozí. Ruku má pozdvihnutou v žehnajícím gestu. Dva zdvižené prsty mohou znamenat Kristovu dvojí přirozenost.

Na „mluvících páskách“ čteme latinské citáty z bible. Anděl říká: AVE MARIA GRACIA PLENA DOMINUS TECUM (Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou). Maria odpovídá slovy: ECCE ANCILLA DOMINI, FIAT MICHI SECUNDUM VERBUM TUUM (Hle, jsem služebnice Páně, staň se mi podle tvého slova). Tento nápis býval někdy psán dokonce vzhůru nohama, protože byl určen Bohu.

Nad celou scénou jsou umístěny latinské verše, které v překladu zní: „Věř nám, milostivá, sladká a přeslavná: jsi, Panno, po věky blahoslavená pro slavné zásluhy.“ Jsou dokladem, jak se ztrátou důvěrného vztahu k Bohu a Ježíši Kristu se gotická zbožnost soustředí k Marii, v které vidí ženu a matku, k níž je možné se obrátit s každou úzkostí.

Jiří Gruber